

højtærede Landbrugsminister leder sit Ministerium. Jeg paaskønner ligeledes den store Interesse, som Ministeren har for Landbruget, baade det større og det mindre; det Finanslovsforslag, som her foreligger, bærer jo stærke Vidnesbyrd derom. Men der har i de senere Aar, navnlig i det sidste Aar, i en af de Institutioner, der sortere under Landbrugsministeren, udviklet sig et Forhold, som har vakt en Del Opmærksomhed, og som jeg kortelig vil omtale. Det er den Strid, der er opstaaet mellem Forsøgslaboratoriet ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og de Lærere, der ere ansatte ved den. Staten anvender jo en betydelig Sum Penge til forskellige Forsøg og da ogsaa til Forsøg med Hensyn til Fodring af Malkekvæg. Det Princip, som Forsøgslaboratoriet gaar efter og har gjort til Udgangspunkt for sine Forsøg, er i den senere Tid meget stærkt og meget energisk blevet angrebet af Lærere ved Landbohøjskolen. Og det ser højt besynderligt ud, at Staten har et Forsøgslaboratorium med Hensyn ogsaa til Fodring af Malkekvæg, et Forsøgslaboratorium, hvortil der anvendes betydelige Summer; og ved Siden deraf har man saa paa Landbohøjskolen Lærere, Professorer, der undervise vore Landbrugskandidater, Konsulenterne for vore Landbrugsforeninger, Lærerne ved vore Landboskoler, og disse Lærere ved Landbohøjskolen hævde, at det Princip, som Forsøgslaboratoriet gaar frem efter med Hensyn til Kvægfordring, er i højeste Grad forkert og forkasteligt. Det bringer dog den største Forvirring og Forhold, der i Virkeligheden ere ganske abnorme. Disse Lærere have nu for egen Bekostning etableret nogle Forsøg, men de have ikke haft tilstrækkelige Midler til at fortsætte dem; de have derfor søgt Landbrugsministeriet om Midler dertil, men de ere blevne afviste. De have ogsaa henvendt sig til Laboratoriet, om de maatte faa en Del af de Midler, der ere stillede til Raadighed for dets Forsøg, men ogsaa der ere de blevne afviste. Jeg mener nu ikke, at Laboratoriet der har handlet i Docent Fjords Aand. Den Gang, han overtog disse Fodringsforsøg, udtalte han, at han savnede den fornødne videnskabelige Uddannelse til med Nytte at kunne tage dem op; han ønskede, der maatte oprettes et særligt dyrefysiologisk Laboratorium, der kunde behandle dette Spørgsmaal. Et saadant blev ikke oprettet, da vi vedtog Loven om Landbohøjskolens nuværende Ordning; da blev dette Spørgsmaal udskudt. Men der blev

ansat en Lærer ved Landbohøjskolen i Dyrefysiologi med den Opgave, at han ved Siden af sin Virksomhed som Lærer skulde bistaa Laboratoriet, for saa vidt det følte Trang til at henvende sig til ham. Men der er det mærkelige ved vort Laboratorium, at det har, saa vidt mig bekendt, ikke henvendt sig til en eneste af de Videnskabsmænd, der særlig have beskæftiget sig med dette Forhold, heller ikke til den Mand, som Staten har beskikket til at være Vejleder i dette Spørgsmaal, og om hvem det jo har vist sig, at han har en højst forskellig Opfattelse af, hvilke Principper der skulde lægges til Grund. Jeg henstiller denne Sag til velvillig Overvejelse af det eventuelle Finansudvalg og Landbrugsministeren. Jeg mener, at det er en billig Fordring, at naar de, der ere ansatte som Lærere ved Landbohøjskolen, have den Opfattelse, at man kan lave disse Forsøg praktisk paa en noget anden Maade, skulde de have Midler i Hænde dertil. Vi bør ikke være karrige med det mindre Beløb hertil — jeg tror ikke, der forlanges mere end 5000 Kr. —, for at vi kunne se, paa hvilken Side Sandheden ligger. Thi der er ikke nogen enkelt, end ikke Forsøgslaboratoriet, der har forpagtet al Videnskab eller Sikkerhed for, at det Princip, de følge, er det absolut rigtige. Her drejer det sig om et meget stort økonomisk Spørgsmaal, og det forekommer mig derfor, at man bør stille sig kulant og give Lærerne ved Landbohøjskolen de fornødne Midler i Hænde til at fortsætte deres Forsøg. Det forekommer mig, at det danske Landbrug kun kan være tjent med, at disse Spørgsmaal klares og klares til Bunds. Det forekommer mig ikke rigtigt at give den ene Part Midler i Hænde til at fortsætte sine Forsøg og nægte den anden Part Midlerne til at fortsætte de Forsøg, den allerede har begyndt, men desværre har maattet indstille, fordi man savnede den fornødne Kapital. Jeg har derfor ikke villet undlade at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt og henstille til velvillig Overvejelse mellem Landbrugsministeriet og det eventuelle Finansudvalg om at imødekomme Lærernes Ønsker. Vi kunne ikke godt forsvare vedblivende at have den Ordning, hvorefter Landbohøjskolens Lærere fordømme Forsøgs-Laboratoriets Princip, uden at Lærerne selv kunne faa Midler i Hænde til at vise, om det af dem hævdede Princip kan staa sin Prøve i det praktiske Liv, thi derved frembringes der ikke blot den største Forvirring paa selve Skolen, men ogsaa hos de Mænd,